

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.655 van 1 maart 2001
in de zaak A. 92.224/VII-21.436.**

In zake : de n.v. Gebroeders LAMBRECKS,
gevestigd te HASSELT,
Herkenrodesingel 87

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat E. NICOLAI,
kantoor houdende te GENK,
Reinpadstraat 8.

tussenkomen partij :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Gebroeders LAMBRECKS op 26 mei 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 maart 2000 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest heeft ingesteld tegen het besluit van 23 september 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het verlenen aan de verzoekende partij van de vergunning voor de verandering van een inrichting voor het uitvoeren van grond- en wegeniswerken, gelegen aan de Herkenrodesingel 87 te Hasselt, gegrond wordt verklaard in de mate dat een gedeelte van de vergunde activiteiten wordt ge(her)kwalificeerd als

VII-21.436-1/7

zijnde een inrichting voor de opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen, de dienovereenkomstige sectorale milieuvoorwaarden van Vlarem II van toepassing worden verklaard en de in eerste aanleg opgelegde bijzondere voorwaarden gewijzigd en aangevuld worden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van de heer F. LAMBRECKS, afgevaardigd bestuurder, en R. AERTS, verantwoordelijke milieu, die verschijnen voor de verzoekende partij, van advocaat E. NICOLAI, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat B. VAN DORPE die, loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest met een verzoekschrift van 26 december 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert :

"Het zeven van de door verzoekster ter beschikking gehouden gronden (teelaarde) vormt voor deze laatste één van de kernactiviteiten van zijn bedrijfsuitbating (grondwerken, aanleggen van tuinen en landschappen etc.).

Doordat de bestreden beslissing hierop de rubriek 2.2.2.a.2. (opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen) van toepassing maakt, wordt

verzoekster gedwongen om aanzienlijke investeringen te doen, zowel in materialen (weegbrug, bijkomende informatica) als in mensen en procedures gelet op de uitbatingsvoorwaarden die bij een afvalverwerkingsinstallatie horen (registratie, analyses, meldingen etc.).

Hierdoor zal de totale kostprijs stijgen hetgeen een, blijvende, negatieve weerslag zal hebben op de rendabiliteit en het concurrentievermogen van de onderneming - mede gelet op de beperkte omvang ervan.

Bovendien kan de vraag worden gesteld of op deze wijze verzoekster überhaupt nog overlevingskansen heeft met haar activiteiten.

Volgens de bestreden beslissing zelf kan de uitgezeefde grond (teelaarde) immers niet nuttig worden toegepast omdat die niet voorkomt op de VLAREA lijst van (mogelijke) secundaire grondstoffen.

Wat in concreto maakt dat de teelaarde - mits een COPRO keuring, eventueel ook voor de uitgezeefde keien of stenen - slechts zou kunnen gebruikt worden als 'andere minerale stoffen' voor niet vormgegeven bouwstoffen, mits het verkrijgen van een gebruikscertificaat conform het VLAREA.

En dat terwijl teelaarde bouwtechnisch compleet ongeschikt is als bouwstof zodat verzoekster uiteindelijk zou verplicht worden om deze teelaarde te gaan storten op een categorie 3 stortplaats.

Dit alles met alle kosten van dien.

Bovendien zou het bedrijf van verzoekster dan ook voor de toekomst bestempeld worden als een afvalverwerker wat (cfr. het NIMBY - syndroom) evenmin van aard is om de overlevingskansen ervan te bevorderen;"

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat er geen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel omdat de beweerde nadelen in verband met de zware investeringslast en de weerslag op de rendabiliteit en het concurrentievermogen van de onderneming niet aannemelijk worden gemaakt aan de hand van overtuigende concrete gegevens, dat de noodzaak tot het doorvoeren van een aantal bijkomende investeringen een louter financieel nadeel uitmaakt terwijl op geen enkele manier wordt aangetoond dat daardoor ook het voortbestaan van de onderneming zelf in het gedrang wordt gebracht, dat niets er aan in de weg staat dat de verzoekende partij een verzoek zou indienen om te mogen afwijken van de sectorale milieuvorwaarden (aanvragen voor individuele afwijkingen zouden naar zeggen van de

verwerende partij nochtans 'in het overgrote gedeelte' toegestaan worden), dat de vrees voor het zogenaamde NIMBY-syndroom niet overtuigend is omdat de omwonenden hoe dan ook reeds een houding hebben aangenomen ten opzichte van de exploitatie van de inrichting, en ten slotte, dat het bestreden besluit ten aanzien van de verzoekende partij geen verbod inhoudt om de gezeefde teelaarde opnieuw te gebruiken in het kader van de uitvoering van andere grondwerken, dat OVAM zich namelijk niet zou verzetten tegen dergelijk hergebruik zodat uit het bestreden besluit niet rechtstreeks voortvloeit dat die gronden moeten worden afgevoerd naar een stortplaats van categorie drie;

Overwegende dat de tussenkomenende partij doet gelden :

"Verzoekende partij gaat enerzijds nogal ver in haar gevolgtrekkingen zonder deze aan de hand van concrete gegevens aanneembaar te maken, terwijl anderzijds zij doet blijken dat zij blijkbaar zelf niet zo overtuigd is van het door haar beweerde te lijden nadeel, wanneer zij enkel de vraag stelt of haar activiteiten nog wel een kans op voortbestaan hebben.

In elk geval bewijst verzoekende partij niet dat het door haar beweerde te lijden nadeel ook als ernstig zou kunnen worden beschouwd, terwijl zij niet in het minst uiteenzet waarom dit nadeel moeilijk herstelbaar zou zijn.

De bewering dat zij voortaan als afvalbewerker zou aanzien worden, terwijl dit haar overlevingskansen niet zou bevorderen, is helemaal niet overtuigend. Dit beweerde nadeel is helemaal niet ernstig";

3.2. Overwegende dat het bestreden besluit de door de verzoekende partij gevraagde vergunning tot verandering van haar inrichting verleent, doch een deel van de vergunde activiteiten herkwalificeert als een inrichting voor de opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen; dat dientengevolge een aantal specifieke milieuvoorwaarden worden opgelegd;

Overwegende dat de verzoekende partij met haar betoog niet aannemelijk maakt dat zij ten gevolge van het bestreden besluit meer dan een niet moeilijk te herstellen financieel nadeel zal lijden; dat zij geen concrete, cijfermatige gegevens aanbrengt waardoor wordt aangetoond dat het voortbestaan van de inrichting door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dat besluit in het gedrang komt; dat zij bijgevolg geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aantoonst,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op een maart tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.